

Nr 4. 3. mai 2017 Årgang 135
Organ for Den Evangelisk Lutherske Frikirke

3 Vil ha engasjement
rundt synodesakene

13 Frikirken har nå to
menigheter i Trondheim

14 Debattinnlegg både i
papir og på nett

(Illustrasjonsfoto: Porsgrunn/Bamble Frikirkes påskespill)

LIV I FRIKIRKEN

Det skjer mye flott i Frikirken. I dette nummeret viser vi fram glimt fra flere menigheter: Meløy Søndre, Fredrikstad, Vågsbygd, Porsgrunn, Bamble og nyplantingen Inspire i Horten. Det er mye å glede seg over og lære av. Samtidig skal vi tenke framover for å kunne gjøre noe med den negative trenden vi har hva medlemsantall angår. Størst er nedgangen i antall barn under 15 år. Vi ønsker fortsatt å være et levende felleskap der alle generasjoner finner seg til rette. Dette må vi jobbe for, sammen. side 2, 6-12.

Grilling av påskelam

Palmesøndag hadde vi en fin gudstjeneste i Greåker frikirke.

Vi hadde besøk av sanggruppen Heiers som fremførte påskebudskapet ord og toner.

Fra tidlig på morgenen startet grilling av påskelam som var ferdig til gudstjenestens slutt.

Da kunne vi kjøpe middag med nygrillet lam med tilbehør.

En fin opplevelse på Palmesøndag, forteller Birger Borgersen, som også har tatt bildet.

Medlemsnedgang i Frikirken

Antall medlemmer i Frikirken har gått jevnt nedover i perioden 2011-2016. Størst er nedgangen i antall barn under 15 år.

Tekst **GEIR ARNE JOHANSEN**

Nedgangen i antall barn er betydelig, fra 3499 til 2818, som er en nedgang på 19,5 prosent. - Denne nedgangen er så stor at den ikke bare kan forklares ut fra naturlige svingninger. Dette vises også i dåpstillene, der det totalt var 157 døpte i 2016. Dette tallet lå stort sett mellom 200 og 220 på hele 1980- og 90-tallet, men har deretter gått jevnt nedover, sier seniorrådgiver ved Frikirketorget Terje Solberg. Antall konfirmanter øker imidlertid, i 2016 var det totalt 331. - Mens tallene på døpte og konfirmerte tidligere var om lag jevnstore, var det i 2016 nesten dobbelt så mange konfirmerte som døpte. En av årsakene til dette er at flere av våre menigheter har et relativt høyt antall konfirmanter som ikke er medlemmer i Frikirken, sier Solberg.

STØRST NEDGANG I NORDRE

Det er noe variasjon i utviklingen i tilsynsomsrådene, men Nordre går prosentvis mest tilbake i alle kategorier. Østre går minst ned i antall medlemmer med stemmerett, men likevel med 3,3 prosent nedgang. - Medlemsstallet har gått jevnt nedover i hele denne perioden. Det totale medlemstallet har gått ned fra 21.692 til 21.421, som er en nedgang på 1,2 prosent, sier Terje Solberg. Antall medlemmer med stemmerett har gått ned fra 9481 til 8815, som er en nedgang på 7,0 prosent. Ifølge Solberg er det særlig to faktorer som spiller inn. - Noen menig-

heter har overført relativt mange fra «medlem med stemmerett» til «medlem», blant disse Kristiansand, som med sin medlemsmasse gir betydelige utslag på totaltallet. Også hadde Trondheim en betydelig større nedgang i antall medlemmer med stemmerett, enn de som ble overført til Credo, forklarer han. Av menighetene som har eksistert i hele perioden 2011-2016, har 29 av dem hatt en vekst i antall medlemmer med stemmerett, mens 51 menigheter har stått stille eller gått tilbake. Fire menigheter har null medlemmer under 15 år.

- TRENDEN MÅ SNUS

Noe av nedgangen har en forklaring, men trenden må snus, mener synodens nestformann Arvid Hunemo. - En negativ medlemsutvikling er ikke oppmuntrende fordi hvert tall handler om mennesker. Vi må bygge bevisst med de aller yngste. Tilhørighet i livets begynnelsen er avgjørende for en sunn vekst, både for den enkelte og for menighetene. Samtidig er det gledelig at flere menigheter har flere konfirmanter enn sine «egne», sier Hunemo. - I menighetene må tilbakegang føre til at vi stiller viktige spørsmål: Hva kan vi gjøre for å fremme vekst? Hvordan tar vi imot nye mennesker? Hva gjør vi for at barn og unge trives? I arbeidet med «Naturlig menighetsutvikling» understreker vi nødvendigheten av kvalitet før kvantitet. Når mennesker trives og fellesskapet er preget av kjærlighet og forkynnelsen Jesus-sentrert, vil det føre til vekst, sier Arvid Hunemo.

Derfor bør du

Hver menighet sender delegater til kirkesamfunnets øverste organ. Synodeformannen og daglig leder på Frikirketorget oppfordrer den enkelte medlem og menighet til å engasjere seg.

Tekst **ANNE-KRISTINE BJØRGSVIK WIECEK**

Frikirken har sin generalforsamling (Synode) hvert tredje år, og kommende møte er i november.

Menighetene velger delegater, men menighetene har egne menighetsmøter der noen av sakene skal behandles og det sendes respons til Synodestyret. Sakspapirer er sendt ut, men alle interesserte finner dem på Frikirkens webside: www.frikirken.no/s17

Synodeformann Jarle Skullerud blir intervjuet i en liten video som forklarer en del, og dette kan man også se på internettsiden. Vi har spurt han og daglig leder på Frikirketorget, Marit Ecklo Brevik, ut om Synodesakene.

-BB: Menighetene behandler noen av sakene nå på våren. Hva er, fra deres synspunkt, den viktigste saken på Synodemøtet?

-Måldokumentet for de neste seks årene, svarer Skullerud kontant. Og Ecklo Brevik tilføyer:

-Helt enig! Frikirkens visjon er å "bygge åpne fellesskap, der mennesker blir sett, møter Jesus og utrustes til å leve som Hans etterfølgere". Vi har en åpen og inkluderende prosess for å komme frem til de målene som blir fremlagt for Synodemøtet, og vi håper de vedtatte målene oppleves som relevante og viktige for å virkeliggjøre visjonen i den kommende seksårsperioden, sier hun.

-BB: Synoden bestemmer ting for kirkesamfunnet; slik var det forrige gang og slik vil det være denne gang.

Forrige synode sa for eksempel noe om menighetsplanting. Hvem er disse målene forpliktende for?

-Vedtaket på Synodemøtet er forpliktende for hele kirkesamfunnet. Her er alle menigheter representert, og saker som i særlig grad angår menighetslivet behandles på menighetsmøter før Synodemøtet, sier Skullerud.

-Jeg håper menighetene vil føle seg like forpliktet på de målene Synodemøtet bestemmer for kirkesamfunnet vårt som på andre saker som blir vedtatt. Når vi skal stå sammen om oppdraget, er det nødvendig både at vi i så stor grad som mulig er enige om målene og at vi sammen jobber for å nå dem, sier Ecklo Brevik.

-BB: Hva ønsker dere at menighetene skal fokusere på når de får sakspapirene fra dere til behandling nå på vårsiden?

-Det er viktig at menighetene har et særlig fokus på måldokumentet, lar seg utfordre og samtaler om hva disse målene vil bety for deres menighet, mener Skullerud.

-Når mange og store saker skal behandles, er det viktig at vi tenker over hva som er vesentlig og hva som ikke er det. Flytting av kommaer og avsnitt leder ikke flere mennesker til Jesus, tilføyer Ecklo Brevik.

-BB: Hva drømmer dere om for Frikirken – som Synodemøtet kan påvirke i november?

-At det å nå ut med evangeliet har en lokal, nasjonal og internasjonal dimensjon, og at vi må se alt dette i sammenheng. Landegrensener er uvesentlig når det gjelder misjon. Hvor er de unådde folkegruppene og menneskene, og hvordan når vi dem? Og hva er mitt og ditt bidrag inn i det, spør daglig leder Marit Ecklo Brevik.

-Jeg drømmer om at vi skal påvirke våre lokalsamfunn i større grad, og at unge mennesker tar stadig mer ansvar og går inn i lederoppgaver lokalt, regionalt og nasjonalt. Jeg ønsker også at vi skal bruke mer ressurser på nye felles-

Kristi Himmelfartsdag på Fredtun

Tradisjonen tro inviteres det til feiring av Kristi Himmelfartsdag på Fredtun. Det blir familiegudstjeneste kl. 12.00. Stavern juniorgospel med orkester ønsker å ha med flere sangere, så barn som har lyst til å synge i koret denne dagen kan møte kl. 11.30 ved Nesjarheim for en kort øvelse. Pastor i Oslo Østre Johan Valen-Senstad

taler. Anne-Lise og Torstein Baltzersen kommer hjem etter mange års misjonstjeneste i Mali, og blir med hele dagen. Det tas opp offer til familiearbeid i Mali, og etter gudstjenesten blir det grilling i Tunet. Kl. 15.00 blir det misjons- og sangmøte. Porsgrunn Frikirkens menighetskor synger, Nora Margaret Gimse taler. Om etter-

middagen får vi muligheten til å gi en gave til arbeidet i Kina og på Taiwan. Snakk sammen rundt i de forskjellige menighetene, og dra flere sammen, da blir det skikkelig artig på Fredtun Kristi Himmelfartsdag, oppfordrer kortkursansvarlig ved skolen, Arnfinn Løyning.

bry deg om Synodesakene

skap som når mennesker som vanligvis ikke føler seg hjemme i en kirke. Både i Norge og ellers i verden, sier Synodeformannen.

-BB: Hvis det er noe et menighetsmedlem lurer på når de leser sakspapirene, hvem kan de ta kontakt med?

-Det lokale eldsterådet vil kunne svare på mye, sier Skullerud.

-Menighetsmedlemmer bør kontakte pastor eller eldsteråd. Der som menighetene trenger svar eller hjelp, kan de kontakte Frikirketorget, gjerne på mail: post@frikirken.no, sier Ecklo Brevik.

-BB: Hvem kan være delegat og representere sin menighet på Synodemø-

tet i november? Er det noe spesielt menigheten bør tenke på når de skal velge delegater?

-Det er menighetsmøtet som velger delegater. Hver menighet kan sende et antall delegater ut fra størrelse på menigheten. Om en menighet kan sende flere delegater, skal minst én være ordinert eldste eller pastor. I tillegg har Synodestyret oppfordret til at menighetene vektlegger å velge utsendinger fra ulike aldersgrupper, og at menigheter som sender mer enn én delegat, velger halvparten av delegatene fra aldersgruppa under 40 år, sier Skullerud.

-BB: Hvorfor er det viktig at alle

godkjennes.»

Budbæreren skrev i forrige nummer om en betydelig økning i gaveinntektene til misjonsarbeidet i 2016 sammenlignet med 2015. Inntektene var i henhold til budsjett, men Synodestyret uttrykker uansett takknemlighet overfor menigheter og enkeltpersoner som har gitt ekstra i jubileumsåret. Misjonsgavene forvaltes effektivt og godt.

Det totale regnskapet inkluderer Frikirkens fellesarbeid nasjonalt og internasjonalt, herunder blant annet misjon, samarbeid, Visjon, oppfølging av menighetene og det syno-

SYNDEMØTE Før Synodemøtet skal menighetsmøter ta stilling til blant annet et måldokument for kirkesamfunnet.

menigheter er representert?

-Vi er kirke sammen! På Synodemøtet synliggjøres fellesskapet mellom lokalmenighetene, og vi har god anledning til å bli bedre kjent og til å drøfte Frikirkens teologiske og strategiske retning. Her tas avgjørelser som er bindende for fellesskapet, og da er det viktig at alle menighetene er representert, sier Skullerud til Budbæreren.

dale. Synodeformann Jarle Skullerud uttrykker glede over et driftsresultat i balanse i 2016 og presiserer at synodestyret vil jobbe for bærekraftig drift også i fortsettelsen.

Daglig leder på Frikirketorget, Marit Ecklo Brevik, har følgende kommentarer:

De totale gaveinntektene til fellesarbeidet i 2016 ble som budsjettet og er på omtrent samme nivå som i 2015.

I fjor fikk vi 1,2 millioner kroner i testamentariske gaver. Vi budsjetter ikke med slike gaver. Dette er midler som settes til side, slik at de kan

SYNODESAKER På Frikirkens nettside kan man se en introduksjon til synodesakene, som gjerne kan vises som video på menighetsmøter. På nettstedet ligger også sakspapirene.

brukes til særskilte tiltak på misjon. På styremøtet i juni, vil Synodestyret drøfte både hvordan dette kan synliggjøres bedre i årsregnskapene fremover og hvordan det er naturlig å bruke de testamentariske gavene mottatt i 2016.

Statstilskuddet i 2016 ble 1,2 millioner kroner mindre enn budsjettet, og det er grunn til å tro at det blir ytterligere nedgang i årene som kommer.

Den fulle effekten av kutt i stillinger i Frikirkens fellesarbeid får vi først i 2017.

Tilfreds med regnskapet for 2016

Da Synodestyret møttes 20.-21. april, gjorde de følgende vedtak:

«1. Årsregnskapet for 2016 godkjennes med et overskudd på kr 1.938.946. Det var budsjettet med et driftsresultat (resultat før finansposter og disponeringer) på 200.000 kroner, mens resultatet ble 237.210 kroner. Overskuddet er lagt til egenkapitalen.

2. Styrets årsberetning for 2016

ANNE-KRISTINE BJØRGSVIK WIECEK
anne-kristine.wiecek@frikirken.no

De vanskelige M-ordene

Siden omorganiseringen av Frikirkens fellesarbeid i 2011, har det kommet noen nye ord inn i Frikirke-vokabularet. Og alle er ikke like beistret for ordene, eller de stiller i alle fall spørsmålsteget ved dem, som «misjonals livsstil» og M-faktor (menighetsfaktor).

Vi siterer fra en lederartikkel samme år:

«Synodestyret oppnevnte i 2009 en arbeidsgruppe som skulle se på Frikirkens organisasjonsstruktur og kommunikasjonskultur. Nå har de lagt fram forslag til organisasjonsstruktur og denne er vedtatt av Synodestyret.

I framlegget nevnes ordet M-faktor, menighets-faktor. Dette er viktig og riktig. Hele organisasjonen har menighetene som hovedfokus, eller vi ville brukt ordet hovedverktøy. For menighetene er ikke målet i seg selv, men et verktøy for å nå målet om at mennesker skal bli frelst. Misjon må fortsatt være det viktigste. Det har vi tatt til orde for mange ganger. I nummer 3 i år stilte vi derfor spørsmålet som må ligge dere hele tiden; Har menighetene M-faktor? Er vi som kirke fortsatt mest opptatt av misjon? Eller er vi oss selv nok?

Som det står i programmet for et misjonsseminar i Sarpsborg i mai: "Der det ikke er misjon, er det ingen kirke. Hvor det verken er misjon eller kirke, er det ingen tro. Tro fører til kirke: kirke fører til misjon."

Derfor må organisasjonsstruktur og styringsorganer tilpasses slik at vi fortsatt kan utføre oppdraget vi har som kirke og organisasjon.»

Budbæreren har påberopt seg å være garantist for M-faktorene og har introdusert flere M-ord: medarbeider-faktor og misjons-faktor.

Det er sørgelig når man henger seg opp i selve ordene og at det kanskje er litt oppkonstruerte ord. Det viktige er at vi har riktig fokus og vet hvor vi skal. Derfor må vi sette oss mål og av og til konkrete mål.

Av og til må vi også prioritere. Det kan være tøft. Det synes å råde en misforståelse omkring: prosjektet «Misjonals menighet». Det har faktisk aldri hatt som konkret mål å føre til flere medlemmer eller høyere antall gudstjenestebesøk. Målet har vært at vi som har deltatt skal gå gjennom en holdningsendring, bli bevisst de relasjoner vi har utenfor kirkerommet og leve der som representanter for Guds rike, med alt hva det medfører... Og da må vi faktisk våge å si at målepunktet for hvor vellykket dette ble, var ikke om menigheten har vokst i medlemmer... Dette kommer som en overraskelse på noen, men slik er det.

Vi må leve og la livet vårt få bære frukt, vi kan ikke presse fram frukt i oss selv, men la Han leve i oss og gjennom oss.

Den utadrettede bevegelse våre hverdagsliv har fått, er noe som preger kirkesamfunnet i dag i enda større grad enn i 2011. Uansett hva slags nyord vi bruker på det.

GUNNAR JOHNSEN
gunarka@hotmail.no

«Jeg var fremmed og dere tok imot meg.»

For en tid tilbake var jeg i den italienske byen Assisi, byen Frans fra Assisi kom fra. Frans var rikmannssønnen som vendte rikdommen ryggen og viet livet sitt til å pleie, gamle, fattige og syke. Han valgte å leve i fattigdom. Formuen han arvet fra sin rike far, ga han bort. Og han fortsatte med å gi bort alt han eide og fikk til fattige. Når Frans traff en tigger som trengte kappen hans, ga han den til tiggeren og ble bokstavelig talt stående naken igjen. Frans nektet å samle på gods og gull. Kjærligheten til og omsorgen for de syke, fattige og utstøtte var viktigere enn egen komfort. Det var ikke snakk om å regne ut hvor pengene eller det han ga vekk kom mest til nytte. Møtte han nød, hjalp han så godt han kunne. Ferdig med det.

Frans var glad i livet, glad i mennesker og en stor humorist. Han var en glitrende forkynner og mange lyttet til ham og fulgte ham. Idealet hans var en fullstendig og selvfornektende etterfølgelse av Jesus. Dette ble idealet som fransiskanerorden han grunnla kom til å stå for. Fransiskanerorden er en av de viktigste innenfor den katolske kirken og dagens pave er fransiskaner.

Det er langt fra Frans fra Assisi til Machiavelli og Espen Teigen. Sistnevnte er politisk rådgiver for Sylvi Listhaug og styrer hennes Facebook-konto. Han er intervjuet i Dagsavisen i forbindelse med at Nationaltheatret setter opp stykket Fyrsten. Macchiavelli var politiker, filosof og forfatter som levde i Italia på 14-1500 tallet. Hans bok 'Fyrsten' er en slags håndbok i maktutøvelse og er blitt en klassiker innenfor politisk teori. En av Machiavellis grunntanker er at mennesket er egoistisk og asosialt. Vi følger våre egne interesser. Politikere som ønsker makt, kan derfor ikke ha moralske skrupler. De må gjerne lyve og bruke vold for å få og holde på makten.

I Macchiavelli-artikkelen i Dagsavisen kommenterer Espen Teigen, som har stor sans for Macchiavellis forståelse av mennesket, den norske flyktningsdebatten: "Jeg tror ikke på altruisme. Ære være de i 'Refugees Welcome to Norway', men jeg tror ikke de gjorde det for å være gode. Jeg tror de gjorde det ut i fra egeninteresse." Journalisten spør: "Egeninteresse, eller for å døyve egen dårlig samvittighet?" Og Teigen svarer: "Ja, det er to sider av samme sak. Jeg tror du blir knust hvis du går rundt og har et idealistisk syn på det meste."

I møte med Machiavelli og den tankegangen Fremskrittspartiets Espen Teigen står for, blir Frans fra Assisi en dåre – en naiv og virkelighetsfjern skikkelse. Som kirke kan vi et stykke på vei følge Machiavelli i hans beskrivelse av mennesket som egoistisk og asosialt. Men kirkens forståelse stopper ikke der. Vi tror at vi er skapt til noe annet – til fellesskap med den treenige Gud og andre mennesker. Mennesket er ikke skapt til å være alene. Det er synden og ondskapen som gjør at verden ser ut som den gjør. Jesus er veien ut av denne situasjonen. Noe som konkret kommer til uttrykk i uselviske handlinger. Det er her Frans fra Assisi viser vei. Det kristne livet handler om å løfte blikket bort fra egen navle, se våre medmennesker og at vi som har deler med de som ikke har. Kanskje er det naivt. Men er ikke hele kirkens evangelium naivt? Som Paulus sier det: "Guds dårskap er visere enn menneskene, og Guds svakhet er sterkere enn menneskene."

Mens verden opplever en flyktningsstrøm som er den største siden andre verdenskrig, stenger Europa og Norge grensene. Det er frykten og angsten som dominerer. Det er Macchiavelli som rå. Det er da vi trenger en Frans fra Assisi. Eller som Jesus sier i lignelsen i Matteus 25: "Jeg var fremmed og dere tok imot meg."

Organ for Den Evangelisk
Lutherske Frikirke

ANSVARLIG REDAKTØR:
ANNE-KRISTINE BJØRGSVIK WIECEK

Fast medarbeider fra
kommunikasjonsteamet:
Geir Arne Johansen

Redaksjon og ekspedisjon:
Budbæreren, Postboks 6702
St. Olavs plass
0129 Oslo
Tlf. 22 74 86 00 -
Telefax 22 74 86 01
E-mail: budbareren@frikirken.no

Bladet utkommer med 10 nummer pr. år.

Design: Fløde Magasindesign
Trykk: Nr 1 Trykk

Årskontingent: Norge og Norden kr. 490,-. Utlandet for øvrig kr. 550,-. Blinde og svaksynte kan få Budbæreren innlest på CD til samme pris. Abonnementet løper til skriftlig oppsigelse foreligger.

Budbæreren trykkes på miljøpapir
Tilsluttet Fagpressen

Ingen vinner serien med en svak benk

LINN SÆBØ RYSTAD

De første årene jeg spilte fotball på damenivå, satt jeg mye på benken. Og det var enormt kjedelig. Jeg skulle gjerne ha vært ordentlig med. Gjort en forskjell på banen. Men det fikk jeg ikke. Jeg satt på benken. Jeg var ikke av det utvalgte 11 som fikk spille.

I 1. Sam 15,34-16,13 kan vi lese om en som ble valgt ut. Saul var konge i Israel, men han hadde brutt Guds vilje og nå skulle det velges ny konge. Isai stiller alle sine sønner klare. På rekke. Samuel ser på dem. Jeg ikke vært høy i hatten om jeg var en av Isais sønner. De visste ikke noe om hvorfor profeten skulle se på dem. De sto der og ble inispisert. De sto der og ventet mens Samuel gikk fra gutt til gutt og lytter etter Guds stemme. Hvem er den utvalgte?

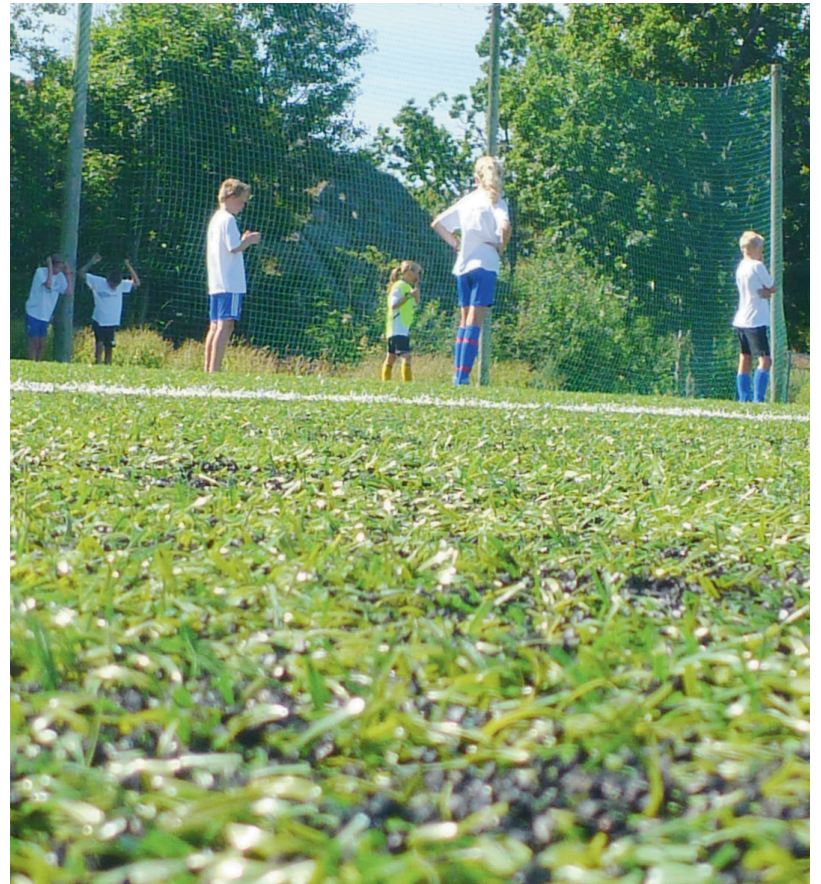
Jeg er vant til å høre om Gud som velger ut. Gud som har gitt oss nådegaver og vil at menneskene skal bruke dem. Slik som denne fortellingen handler om. Men jeg er ikke like vant til å forholde meg til en Gud som forkaster. Egentlig rart, for all utvelgelse innebærer at noen blir forkastet. Vi har alle en opplevelse av å bli forkastet. Avvist. Ikke funnet gode nok. Forkaster

Gud oss?

I fortellingen hører vi at Gud ser til hjertet. Det er bra og vi tolker det som at Gud så det gode i Davids hjerte og valgte ham. Men jeg kjenner at jeg protesterer. For i denne fortellingen er det ikke alltid at jeg kjenner meg mest igjen i David. Jeg kan kjenne meg så inderlig igjen i de andre. De som sto igjen. Så Gud til hjertet deres og avviste dem? For jeg tenker at hvis Gud skulle se til mitt hjerte så ville Gud gått forbi meg og. Og noen ganger tror jeg faktisk at Gud ville gått forbi meg. Forkastet meg.

Men det skjer ikke. Gud forkaster oss ikke. På det dypeste plan så velger Gud oss ut. Alle sammen. Til å være i Guds kjærlighet. Til å være Guds barn. Gud forkaster oss ikke. Men ikke alle kan brukes til alt.

Slik er det også i menighetene. Menigheten er større enn enkeltpersonene. Menigheten er større enn meg. Å være menighet, er som å spille lagspill. På et fotball-lag er det slik at alle på laget har sin plass. Trenerne var veldig tydelige på at vi er et lag. Det betyr at selv om du sitter på benken, så er du en viktig del av laget. Vi trenger deg. Tenk om noen skulle bli skadet. Følg med på kampen, vær klar til å steppe inn. Jeg hørte det, og tenkte at det sier de kun for at ikke vi som sitter her skal bli sure. De trenger meg jo ikke. Hadde de trengt meg, hadde jeg spilt. Men etter hvert så skjønnte jeg det faktisk. Det finnes ikke et lag som kan vinne serien med en svak benk. Det var viktig

(Illustrasjonfoto tatt av UngVisjons fotografgruppe i 2016)

at jeg var klar til å komme innpå. Laget var større enn meg, laget var større enn enkeltpersonene.

Deltakelsen i menighetslivet svinger. Noen perioder har vi tid og mulighet til å være aktive og på banen, andre perioder er det best å sitte på benken og støtte derfra. Men laget er større enn de som spiller akkurat nå.

Den utvalgte i fortellingen i 1 Sam var ikke den eldste, den

kjekkeste Isai sønnen. Det var han som ikke en gang sto på rekken. David som ingen hadde tenkt på å rope inn fra gjeterjobben sin. Han ville Gud bruke. Ingen vinner serien med en svak benk. Hos alle har Gud sett noe. Og for å bli et lag trenger vi alle. Uansett hvordan vi tenker om oss selv og våre hjerter og evner.

Ingen vinner serien med en svak benk.

Menigheten er større enn enkeltpersonene. Å være menighet, er som å spille lagspill. På et fotball-lag er det slik at alle på laget har sin plass.

Forsoning

I kirken er vi alle deltakere som i fellesskap bygger Jesu kirke på jord. Vi er levende steiner som skal bygges opp til et åndelig hus. Nye skapninger skapt til å leve det nye livet. Gud har gitt oss forsoningens tjeneste: Den som er i Kristus, er en ny skapning. Det gamle er borte, se, det nye er blitt til! Men alt er av Gud, han som ved Kristus forsonet oss med seg selv og ga oss forsoningens tjeneste. 2. Kor. 5,17-18. Alt er av Gud. Vår oppgave er å spille best mulig på lag med Gud, som gode tjenere for forsoningen.

Sigvald Steilbu i Halden Frikirke sitt menighetsblad

Virkelighet

For en opplevelse det har vært for disiplene! Mens de lå med ansiktet mot jorda, kom Jesus bort og rørte ved dem. Og han sa: Reis dere, og vær ikke redde! De som var syndere, hadde møtt den hellige Gud. Men på Jesu ord skulle de få leve. Jesus skulle ta synden på seg. Det gjør inderlig godt når Jesus møter oss slik at vi kjenner at dette som vi tror på, det er ikke bare oppdiktede myter, det er virkelighet. Gud er virkelig. Jesus er virkelig. Han har stått opp og lever og er nær hos den som tror. Han møter oss med nåde, tilgivelse og oppreisning.

Sigmund Sandåker i Frikirkeaktuelt

Valg

Det største og mest betydningsfulle valg i mitt liv, skjedde i syttenårsalderen. En av mine klassekamerater på realskolen stilte meg plutselig spørsmålet: Er du en kristen? Det kom så overraskende at jeg ikke rakk å svare før han kom meg i forkjøpet: Eller er du kanskje litt av hvert? Han traff spikeren på hodet (...) Den neste tiden forfulgte spørsmålet fra klassekameraten meg, og etter hvert landet jeg på et valg jeg aldri har angret på siden: Jesus, du skal være min venn gjennom livet. Hos Jesus har jeg funnet frelse, håp, trygghet og evig liv.

Johan Jørgen Aurebekk i Arendal Frikirke sitt menighetsblad

Finnsk besøk gav påskefest i V

Tolv kirkeungdommer fra Tammerfors i Finland bidro til å gjøre påskefeiringen i Vågsbygd Frikirke til noe spesielt. -Vi er veldig takknemlige for at disse ungdommene kom på besøk til vår menighet i år. Dette besøket har gitt oss muligheter til å sette i gang arrangementer som vi ellers ikke hadde hatt mulighet til, sier pastor Stein Vegard Antonsen i Vågsbygd Frikirke.

Tekst **MARTIN EIKELAND/**
VÅGSBYGD FRIKIRKES NETTSIDE

De arrangementene som pastor Antonsen sikter til, er primært et stort aktivitetstilbud ved Øvre Slettheia skole to dager i påsken. Både langfredag og påskeaften var det stor stemning på skolen; ansiktsmaling, hoppeslott og vaffelserving var blant tiltakene som menigheten kunne tilby. Og barna på Slettheia tok imot aktivitetstilbudet med åpne armer; første dagen var det 150 barn som møtte opp, neste dag over 100. Mange av barna kom i følge med sine foreldre.

ÅNDELIG VEKST

De tolv finske ungdommene tilhører en menighet i den evangelisk lutherske kirken i Tammerfors. De er med i en gruppe av voksne ungdommer som gjennomgår et fellesskapsopplegg der åndelig vekst er en hovedmålsetning. Turen til Vågsbygd er noe av det siste disse ungdommene gjør sammen i denne gruppen.

-Men etter denne turen er vi blitt så nære venner at jeg er sikker på at vi kommer til å holde kontakt framover. Besøket i Vågsbygd har gjort noe med oss som gruppe og som enkeltmennesker, sier Inkeri Pyylamki., som er en av fire som utgjør et lederteam i den finske gruppen. Det er organisasjonen Operasjon Mobilisering (OM) som er mellomledet mellom me-

nigheten i Tammerfors og Vågsbygd Frikirke. OM har ansvar for utvekslingsprogram som har til hensikt å berike både dem som besøker andre og dem som får besøk.

MENIGHETSARBEID

Gruppen med finske ungdommer har hatt oppgaver både knyttet til aktivitetstilbudet for barn på Slettheia og oppgaver i påskefeiringen i Vågsbygd Frikirke. I kirken hadde de blant annet ansvar for en lovsangskveld lørdag og deltagelse i gudstjenesten på 1. påskedag.

-For oss var det et høydepunkt at menigheten blåste opp hoppeslottet inne i kirken etter gudstjenesten. Det viser at denne menigheten er villig til å strekke seg langt for å være aktuell for folk i nærmiljøet, sier Inkeri

GJESTFRIHET

De finske ungdommene er fulle av lovord om den gjestfriheten de er blitt møtt med i menigheten. Siden mange i menigheten var bortreist på påskeferie, stod det mange hus tomme. Disse har de finske ungdommene benyttet til overnatting.

-Den tilliten som huseierne har vist oss, er helt enestående. Dette viser at folk stiller seg til disposisjon for de aktivitetene som menigheten ønsker å sette i gang, sier hun.

PASTORVARME

Men om finnene snakker fint om menighetsmedlemmene, er det ingenting mot de ordene de trekker fram når de omtaler den måten som pastor Stein Vegard Antonsen og hans kone Krystal har tatt imot dem på.

-De har virkelig strukket seg langt for oss denne påsken, sier Inkeri, mens hun venter på å komme til ved matbordet hjemme hos familien Antonsen siste kvelden i Vågsbygd. Det er spleiselag med kina-mat på menyen.

VIKTIGSTE MINNE

-Hva er det sterkeste minnet du sitter igjen med etter disse dagene i Vågsbygd?

-Det er ikke lett å svare på. Men hvis jeg skal trekke fram én hendelse, så må det være å se mødrene som kom til vaffelkafeen på Slettheia skole. Den åpenheten og takknemligheten de viste var imponerende. I tillegg spurte de om de kunne være med og hjelpe. Derfor var det mange av de lokale innbyggerne på Slettheia som bidro til å gjøre arrangementet der til noe helt spesielt, sier Inkeri Pyylamki.

OM ønsker samarbeid med Frikirken

Operasjon mobilisering, en organisasjon som Frikirken allerede har mye samarbeid med, ønsker å legge til rette for gjensidig kontakt med menigheter i utlandet.

Tekst **ANNE-KRISTINE BJØRGSVIK**
WIECEK

- Vår målsetning er å samarbeide med menigheter for å mobilisere for misjon. Det er like viktig å jobbe lokalt som globalt. Vi tenker at alle er del av misjonsoppdraget, enten man når dem som bor i nabolaget eller om en selv reiser ut i misjon til utlandet. Når en skal komme i kontakt med dem som er i sitt eget nabolag, kan det være fint å få litt

drahjelp fra et team som kommer utenfra. Derfor ønsker vi i OM Norge å komme i kontakt med norske frikirkemenigheter som ønsker å motta misjonsteam. Det koster ikke menigheten noe, annet enn litt planlegging. Det er utrolig hva vi kan få til dersom vi står sammen om oppdaget. Sammen kan vi gjøre så mye mer, sier Willy Meberg, i OM Norge.

- På samme måte ønsker vi at menigheter skal sende misjonsteam og være en oppmuntring for andre kristne over hele verden. Flere frikirkemenigheter har sendt korttidsteam til Moldova og kommet tilbake med ny glød for det lokale misjonsarbeidet. Det er også mulig å melde seg på et korttidsteam som en enkeltperson. På våre nettsider kan en gå inn på «reis ut»

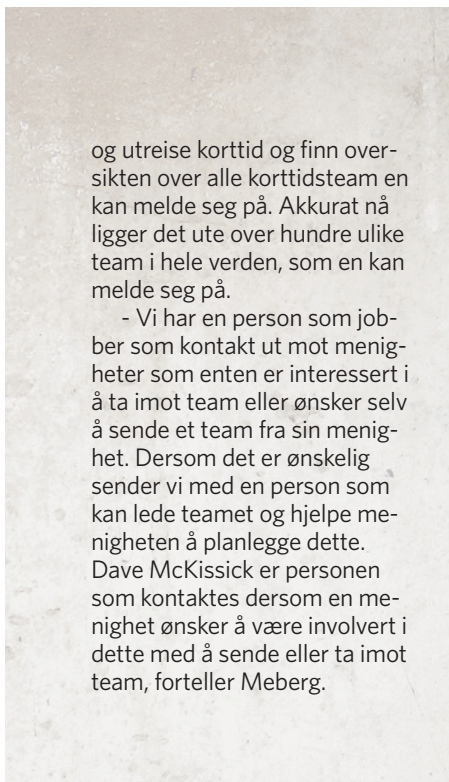

Vågsbygd

VENNER Tolv ungdommer fra en evangelisk luthersk menighet i Tammerfors har bidratt til å gjøre påskefeiringen i Vågsbygd til noe helt spesielt i år. Her er de hjemme i sofaen til Krystal og Stein-Vegard Antonsen.

LUNSI På gudstjenesten 1. påskedag ble hele menigheten kjent med de finske ungdommene. Etter gudstjenesten var det påskelunsj i kirkens festsal i underetasjen.

og utreise korttid og finn oversikten over alle korttidsteam en kan melde seg på. Akkurat nå ligger det ute over hundre ulike team i hele verden, som en kan melde seg på.

- Vi har en person som jobber som kontakt ut mot menigheter som enten er interessert i å ta imot team eller ønsker selv å sende et team fra sin menighet. Dersom det er ønskelig sender vi med en person som kan lede teamet og hjelpe menigheten å planlegge dette. Dave McKissick er personen som kontaktes dersom en menighet ønsker å være involvert i dette med å sende eller ta imot team, forteller Meberg.

Jesus er Lys, Lys levende i Porsgrunn og Bamble Frikirke

Påsken er den viktigste høytiden i den kristne kirken. Etter hvert som kristendommen har fått mindre og mindre plass i den vestlige verden, så har også kunnskapen og kjennskapen til påskefortellingene blitt mindre. Porsgrunn Frikirke og Bamble Frikirke ønsket å gjøre noe med det og satt derfor opp påskespillet "Lys, lys levende" med tanke på å nå nye generasjoner med påskebudskapet.

"Lys, Lys Levende" er et påskespill som er utarbeidet av Kristiansand Frikirke, som dreier seg om Jesu åtte siste dager. Fortellingene er sett gjennom barns øyne og åpner opp for undring og ettertanke.

Porsgrunn og Bamble frikirker gikk sammen om dette prosjektet og rundt 40 store og små var involvert som både skuespillere, sangere, musikere, teknikere og scenearbeidere. Menighetene trakk to fulle hus med tilsammen 300 publikummere, bestående av både kjente og ukjente fjes.

At påskespillet har satt dype spor hos tilhørerne, vitner mange kommentarer på Facebook om. Kommentarer som: "Er så imponert over hvordan dere klarte å formidle

PÅSKESPILL Med tanke på å nå nye generasjoner med påskebudskapet, satte menighetene i Porsgrunn og Bamble opp påskespillet «Lys, Lys Levende», som er utarbeidet av Kristiansand Frikirke.

påskebudskapet til oss.", "Fantastisk forestilling" eller "Ja det var en fantastisk opplevelse å se så mange flinke og dyktige og store og små fremføre noe så herlig og gripende. Jeg er overveldet, og veldig rørt. Hjertelig takk til dere alle!"

At påskens budskap ble formidlet på en ærlig og god måte på disse to forestillingene, er det ingen tvil om. Vi håper og tror at tilhørerne fikk et møte med Jesus som lys, lys levende. Vi vet ihvert fall at det å

jobbe med og fremføre påskespillet satt dype og gode spor i alle de som var involvert.

*Jesus Kristus er oppstanden
Ja sannelig han lever og vi vet
At det er Ham og ingen, ingen annen
Som er konge i all evighet
(Ref. avslutningssangen)*

**Tekst Martin Holt Fredriksen
Foto: Aleksander Stavnes**

Leste Bibelen hele påsken

Onsdag kveld i påskeuken leste ordfører Sigurd Stormo (bildet) første kapittel i Bibelen, og med det gikk startskuddet for at Bibelen ble lest vers for vers i Halså Frikirke i påsken.

Etter å ha lest 1. Mosebok kapittel 1, snakket Stormo om Bibelen sin betydning i vårt samfunn. Han satte også fokus på det positive frivillige arbeidet i menighetene. Med viktig arbeid spesielt blant barn og ungdom. Videre ønsket Stormo masse lykke til med det spennende tiltaket det er å lese hele Bibelen vers for vers.

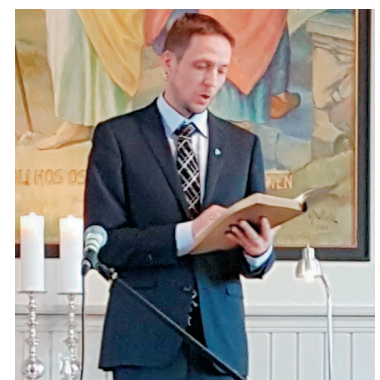
Etter at Stormo hadde åpnet lesingen, ledet barn og ungdom forsamlingen i sang. Menighetspedagog i Den norske kirke, Roar Storjord, holdt et foredrag om reformasjonen og Martin Luther. Etter at åpningssamlingen var over, fortsatte sognepresten i Rødøy, Bright Skeie med å lese. Etterfulgt av eldste i Frikirken Per Arne Engamo, vikarprest i Meløy, Ranveig D. Svanholm og pastor i Meløy Søndre Frikirke, Jostein Ek.

UNG DELTAKELSE Band og unge forsangere ledet i sangen «Boken om Jesus er boken for meg!»

Tilsammen drøyt 60 personer var med på å lese i påsken. Fire og fire utgjorde team som leste 15 minutter hver, rullerte slik i fire timer før neste team tok over. Ungdommer fra konfirmantaler til godt voksne var med på dette.

Kirken var åpen for alle som ønsket å komme innom hele påsken for å lytte, ta en kopp kaffe og en vaffel.

ÅPNET Ordfører i Meløy kommune Sigurd Stormo, leste skapelsesberetningen.

Flere konserter på Visjon

Årets festival utvider tilbudene fra i fjor, og kan blant annet skilte med enda flere seminar, rekordmange talere og en rekke spennende konserter. - Ole Børud har tidligere vært på Visjon, og er en av landets fremste sangere. Han har vært allemannseie siden han ble kjent som "lille Ole" i Børudgjengen og senere i Arnold B. Fami-

ly, men er nå kjent som soloartist og som frontfigur i bandet Extol. Lørdagskvelden under Visjon blir det konsert i Tunet med Ole Børud trio, der han har med seg bassist og pianist, sier Erhard Hermansen. Hans Petter Hammersmark, som er godt kjent fra tidligere års Visjon, The Voice på TV2 og som sanger i Oslo Gospel

Choir, stiller med fullt band og sangere for en skikkelig gospelkveld. Anne Marthe Dos Santos kjenner de fleste som har vært på Visjon som sanglederen under HITS-møtene. I år holder hun egen konsert i Tunet, der hun byr på rolige og behagelig sanger om livet, og relasjoner oss imellom. Egen konsert blir det også på FRIK

Nytt kirkefelle

INSPIRE-kirken er en tverrkirkelig menighet i oppstartsfasen, plassert midt i sentrum av Horten. Menigheten er den første i sitt slag, som har en avtale med assosiert tilknytning til Frikirken.

Tekst **GEIR ARNE JOHANSEN**

V

i tror at Gud har Horten på hjertet og at han elsker menneskene i byen vår, sier pastor og daglig leder i INSPIRE-kirken, Ann-Christin Østerberg. Menigheten i Horten består av 44 innmeldte medlemmer fordelt i alle aldre. På gudstjenestene er det gjerne rundt femti deltakere. Menighetsmed-

lemmene startet i det små med å samles privat i hjemmene. Den 7. februar 2016 tok de steget videre til menighetsdannelse, og holder huskirke en gang i måneden samt KRIK for ungdomsskolettrinnet. Gudstjeneste med kaffe arrangeres cirka annehver søndag klokka to på PubliCom Scene.

MIDT I BYEN

Stedet benyttes normalt av kunstnere og foredragsholdere. - Vi har en veldig god kontakt med eierne av stedet, og så langt har reaksjonene fra omgivelsene vært utelukkende positive, sier Østerberg. Hun forteller at menigheten har brukt mye tid på å bygge DNA-et sitt som fellesskap, og gode relasjoner seg imellom. - Vi er et team som bærer fellesskapet sammen, det er vi bevisst på. Og vi ønsker flere folk som vil være med å bygge sammen med oss! Hvis det er noen i Frikirken, eller studenter som kommer på Bakkenteigen høyskole til høsten for eksempel, så ta kontakt, oppfordrer hun. Østerberg håper at menigheten kan være

med og inspirere, oppmuntre og utfordre mennesker, og først og fremst vise byens innbyggere hvem Jesus er. - Vi har hele tiden ønsket oss en kirke i sentrum av byen, så dette er veldig spennende, sier hun. Valget av navnet «INSPIRE», som egentlig betyr «å blåse på», forklarer Østerberg på følgende måte: - Vi tenker at Gud puster på mennesker og blåser nytt liv i mennesker i dag. IN- for å møte Gud og mennesker, og -SPIRE for å vokse og gro i fellesskap, der vi møtes og er sammen. Vi har fått gode tilbakemeldinger på navnet, som uttales på norsk og ikke engelsk.

MER SOM FORENER ENN SKILLER

Ann-Christin Østerberg har sin bakgrunn fra en pinsemenighet, mens mannen hennes er oppvokst i Frikirken. - Noen av oss har pinsebakgrunn, og noen er fra andre sammenhenger. Det viktige er at vi tenker mer på hva som forener oss, enn hva som skiller oss. Når det gjelder dåpssynet, er vi enige om at det er viktig å være døpt når du er kristen, men ikke så viktig når. Derfor har vi har en assosiert tilknytning til Frikirken. Det er viktig å være seg bevisst, særlig med tanke på mennesker som ikke er vant til å gå i kirken, om hva som er det viktigste. Og det mener vi er å ha Jesus i sentrum, og i hjertet av byen. Og at menigheten skal romme et mangfold, sier Østerberg. INSPIRE-kirken har et nært samarbeid med Tønsberg Frikirke og pastor Morten Edvardsen, som er menighetens mentor. - Det var veldig viktig for oss å tenke at vi i en tidlig fase måtte knytte oss til en kirke og til noen mennesker som kunne være støttespillere. Vi har ikke gudstjeneste hver søndag, så vi oppfordrer medlemmene våre til å oppsøke og besøke andre menigheter. Slik bygger vi relasjoner, både som kirker og personlig. Det har vært veldig flott. Vi er også invitert til ledersamlinger, seminarer om ledertrening og

så videre. Og vi kommer litt tettere på hverandre der også, sier Østerberg.

DEDIKERTE HJERTER

Morten Edvardsen er begeistret over menighetsdannelsen i Horten, og sier han føler seg privilegert som har fått følge den i oppstartsfasen. - De har en ledergruppe med en svært sammensatt og høy kompetanse, men mest av alt med overgitte og dedikerte hjerter. Å se hvordan de har tatt i vei, og fått erfare hvordan dette er etter Guds hjerte helt fra starten, er helt fantastisk. Og den verdien de har fått i lokalsamfunnet, på et sted der kirken tidligere ikke hadde innpass, bare fryder meg, sier han. Samarbeidet mellom INSPIRE-kirken og Tønsberg Frikirke er i utgangspunktet relasjonsbasert, så ble det en formell kobling da menigheten i Horten ønsket en assosiert tilknytning til Frikirken. - Utgangspunktet var at menigheten der ønsket et tilsyn. Vi vil fortsatt primært ha en relasjonsbasert kobling, der min rolle er å være en mentorpartner og veileder, sier Edvardsen.

TIDSBEGRENSET AVTALE

Ifølge tilsynsman i Østre tilsynsområde, Gunnar Johnsen, er det presbyteriestyret og synodestyret som skal fremforhandle slike avtaler. Avtalen skal godkjennes av presbyteriestyret. - Når avtalen trer i kraft følges den opp av presbyteriestyret og tilsynsmennene som fører tilsyn med menigheten, sier Johnsen. Selv hadde han sitt første møte med ledelsen av INSPIRE-kirken i fjor sommer, da det ble klart at de ønsket en assosiert tilknytning til Frikirken. Assosiert tilknytning er en mulig ordning for grupper/menigheter som vurderer å slutte seg til Den Evangelisk Lutherske Frikirke, men som ennå ikke vil melde seg inn på ordinært vis. Ordningen innebærer at gruppen/ menigheten så langt mulig slutter seg til Frikirkens basis i

Festivalen, med Ole José fra Jesus Loves Electro! - Det blir god stemning i Stavernhallen når Ole inntar scenen med electro og fete beats du ikke klarer å sitte stille til, sier Hanne Marie Skaar. - For alle deltagere som skal begynne, eller går på videregående skole, kan vi dessuten røpe at Stavern folkehøyskole igjen, tilbyr spennende akti-

viteter torsdag kl.10.00 og 13.00 og fredag kl. 10.00. Her kan dere velge Stand Up Paddle Board (SUP), Volleyball og Selvforsvar/ kickboxing. Aktivitetene går parallelt. Du kan derfor velge en ny aktivitet per økt, eller den samme om igjen, dersom det er kapasitet for det, sier Skaar. Festivalen tilbyr også en rekke spennende semi-

narer både for voksne og ungdommer. Se nettsiden visjon.frikirken.no for program og mer informasjon.

sskap i Horten

SAMMEN Små og store var samlet til familiegudstjeneste i INSPIRE-kirken i Horten, da tilsynsmann Gunnar Johnsen deltok og signerte kontrakten mellom den ny-startede menigheten og Frikirken. Til venstre for Johnsen, sitter pastor og daglig leder Ann-Christin Østerberg.

Bibel- og bekjennelse. Menigheten får tilbud om tilsynsbesøk med rådgiving og veiledning. Den får observatørstatus ved presbyterie- og synodemøter, tilbud om samme informasjon som til Frikirkens menigheter og ansatte og frivillige inviteres til Frikirkens arbeidermøter og aktuelle kurs og samlinger.

- Ordningen med assosiert tilknytning eller medlemskap ble vedtatt sent på 1990-tallet, men den har ikke blitt brukt før nå. Hensikten er å gi grupper/menigheter som av ulike grunner ikke kan gå inn som en vanlig Frikirkemenighet enda, mulighet for en tilknytning til Frikirken. Slike avtaler er tidsbegrenset. Avtalen med INSPIRE-Kirken gjelder ut 2019 og skal evalueres før den løper ut, sier Gunnar Johnsen. - Dette er den første avtalen om assosiert tilknyt-

ning som kirkesamfunnet vårt har inngått. Vi får nå sjansen til å teste ut ordningen. Det er spennende, ikke minst sett på bakgrunn av et kirkelandskap der folk er mindre opptatt av teologien i den menigheten de går i. Et av elementene i avtalen er at INSPIRE-Kirken stiller seg under tilsyn fra Frikirken. Det er et klokt valg. Det er en beskyttelse både for menigheten og dens medlemmer at den er i en ordening der de står ansvarlig overfor noen utenfor menigheten, sier han.

PRAKTISK TENKNING

Johnsen mener at INSPIRE-kirkens arbeid er helt i tråd med Frikirkens strategi for å nå nye.

- De ønsker å nå bredt ut i en by som har lite kristent arbeid fra før. INSPIRE-kirken vil nå mennesker

der de er og holder til i et kafe- og konsertlokale i sentrum av Horten. Det er helt i tråd med hvordan Frikirken tenker i forhold til å nå nye mennesker. De har en praktisk tenkning rundt det å drive menighetsarbeid som står oss nært, sier han. Det er teologien som skiller oss. - INSPIRE-kirken springer ut fra en pinsemenighet, og de fleste har bakgrunn derfra. På den bakgrunnen synes jeg de er tøffe og spreke som ønsker å en tilknytning til et luthersk kirkesamfunn. I et større perspektiv tenker jeg at Frikirken gjør noe klokt i å gi menigheter og grupper mulighet for en tilknytning til Frikirken, selv om de enda ikke kan stille seg helt bak en Luthersk bekjennelse, sier Gunnar Johnsen.

**KRISTI
HIMMELFARTSDAG
PÅ FREDTUN.
Familiegudstjeneste
kl 12.00**

Johan Valen-Senstad
Stavern Juniorgospel
Anne-Lise og Torstein Baltzersen

**Grilling i Tunet
kl 13.30**

Voksne kr 100,- Barn kr 50,-

**Sang og misjonsmøte.
kl. 15.00**

Nora Margaret Gimse
Porsgrunn menighetskor mfl
Arr. Brunlanes og Stavern Frikirke
Stavern Folkehøyskole

Innvandrerfamilier til Visjon

Frikirkens misjonsstab oppfordrer menighetene til å invitere flyktninger og asylsøkere med på Visjon, der det for første gang tilbys sjelesorgs-seminar skreddersydd for flyktninger, med tolking til arabisk og persisk. I tillegg blir det tilbud om en-til-en samtaler med seminarholderne, med tolk til de to nevnte språkene etter behov.

– Så langt er en iransk familie på fire påmeldt fra Toten Frikirke. Målet er at troende flyktninger og asylsøkere skal bli inspirert og fornyet i sin tro på Jesus, og styrke fellesskapet mellom dem og menigheten og at de skal få treffe flere troende med samme bakgrunn, sier bistandskonsulent på Frikirketorget Ingrid Bandak. Menig-

hetene som inviterer med flyktninger og asylsøkere må selv ta ansvar for det praktiske. – Med mindre de er veldig selvgående og gode i norsk, bør noen reise sammen med dem og passe på at de har med seg det de trenger. For veiledning til påmelding kontakt ingjerd.bandak@frikirken.no

Jevn vekst i Fredrikstad Frikirke

Menigheten i «plankebyen» vokser jevnt og trutt, med fjoråret som det sterkeste vekståret så langt. Hva er hemmeligheten?

Tekst **GEIR ARNE JOHANSEN**

Tekst og foto **GEIR ARNE JOHANSEN**

Menighetens vekst kommer av flere forhold. Det viktigste er at vi gjennom de siste årene har fulgt en bevisst strategi for hvordan vi ønsker å drifte menigheten, sier pastor i Fredrikstad Frikirke Per Eriksen. Ved forrige årsskifte hadde menigheten 254 medlemmer med stemmerett, ved tusenårsskiftet var antallet 164. – Vi tror fornyelse og satsing på gudstjenesten er viktig. Enda viktigere er satsingen mot barn og ungdom. Dette har ført til at mange barnefamilier har funnet sin plass i menigheten. Barna har et skikkelig opplegg under alle gudstjenester. Jeg vil også framheve at vi har en utrolig dyktig stab, godt lederskap og ingen konflikter. Veksten er et resultat av tydelige prioriteringer og helljertet innsats fra både ansatte og frivillige, sier Eriksen.

GUDSTJENESTE UNDERVEIS

De siste årene har menigheten jobbet mer med å inkludere innvandrere. Visjonen er å «inkludere-inspirere-involvere». – Det sier kanskje litt om sammensetningen i menigheten at av stab og menighetsstyre på åtte personer, er det bare én som har vokst opp i Frikirken, nemlig meg, påpeker Eriksen. For barnefamiliene tror han to ting er særlig viktig; et godt familie- og barnetilbud spesielt knyttet til gudstjenestene, og et gudstjenesteuttrykk som oppleves relevant og tidsriktig både med hensyn til forkynnelse og musikk. Siden begynnelsen av 2000-tallet har menigheten utviklet konseptet «Gudstjeneste Underveis», som arrangeres to ganger i semesteret. – Dette er en lavterskelgudstjeneste hvor folk som ikke har et spesielt aktivt forhold til tro og kirke er spesielt velkomne. Målet er å åpne menigheten for folk som er underveis i livsspørsmål og trosspørsmål. En åpen gudstjeneste hvor det skal være lett å invitere med seg folk, forteller Eriksen. Mange profilerte personer har gjestet gudstjenestene i årenes løp, blant andre Hadia Tajik, Knut Arild Hareide, Gunnar Stålsett, Kjell Arild Pollestad, Levi Henriksen, Signe Lippestad, Tomm Kristiansen, lokale stortingsrepresentanter, ordførere og kulturpersonligheter.

ÅPENT FOR ALLE

Andre ganger har det vært lagt opp til konseptgudstjenester, med sanger av Leonard Cohen, Johnny Cash og Bob Dylan. Bluesgudstjeneste og jazzgudstjeneste. – Selv om dette ikke har vært det viktigste for veksten i menigheten, har det betydd

mye for selvbildet om hvem vi er og hvem vi vil framstå som. Fredrikstad Frikirke er verken karismatisk, konservativ eller høykirkelig. Vi vil være så åpne som vi kan for alle som trenger et kirkelig fellesskap, uavhengig av meninger og bakgrunn. Vi presenterer oss aldri som et alternativ til Den norske kirke, understreker Eriksen. Søndag 12. mars var det igjen klart for «Gudstjeneste Underveis», denne gangen med Bruce Springsteens låter på programmet. Med sanger av Springsteen og gjennom utvalgte bibeltekster og utdrag fra artistens selvbiografi «Born to Run», ble et fullsatt publikum tatt med på en «Springsteen-gudstjeneste». Det ble en reise gjennom artistens liv på godt og vondt.

FRA MØRKE TIL HÅP

Bandet startet med «The River» og avsluttet med «O Mary Don't You Weep». Slik gikk Springsteens erfaringer av mørke, nederlag, håp og seire i livet som en rød tråd gjennom gudstjenesten. Ifølge Per Eriksen beskriver også artisten selvbiografien sin som en gudstjeneste, og som en bønn. – I slutten av boken skriver han at han står utenfor sin barndoms kirke, St. Rose i Freehold, New Jersey. Han tenker på alt han prøvde å frigjøre seg fra i mange år. Men etter hvert som han ble moden og voksen, skjønte han mer og mer at dette var en del av ham selv: «Nok en gang stod jeg i skyggen av kirketårnet og kjente tyngden av sjelen i det gamle treet, tekten av hjembyen min. Og da kom ordene, og en velsignelse, tilbake til meg. Jeg hadde messet dem fram uten å tenke over det, uendelig mange ganger. Men nå hadde

Billige studentmiddager startet misjonsarbeid

Måltidsfellesskap er en nøkkel til misjon i et sekulært samfunn, tror seminarholderne under jubileumshelgen til NMS.

Det Norske Misjonsselskap (NMS) feirer 175 år i år og det ble markert blant annet med en jubileumshelg i Oslo 21.-23. april. På programmet sto både festkveld, konsert, jubileumsgudstje-

neste og seminarer. Stina Neergård ledet seminaret «Misjon i møte med det sekulære samfunn, disippeltrening og kommunitetsdannelse» lørdag ettermiddag.

– Det er viktig, riktig og spennende at NMS tar tak i de misjonsutfordringene som er mest vesentlige for vår tid, sier Neergård som jobber i

NMS Gjenbruk og selv har vært misjonær i Mali.

– Da NMS startet for 175 år siden var det unådde Afrika som tente dem. I dag tenker jeg det er to felt som er særlig viktige. Det ene er Midtøsten og islam og det andre er det sekulære Europa, sier hun.

(Kpk)

GODHET Bilde fra fjorårets godhetsaksjon «Cross Serve» hvor ungdommene hjelper naboer til Frikirken og eldre folk i menigheten med diverse arbeid, for eksempel å rake løv.

de en annen flyt: Fader Vår, du som er i himmelen. Helliget werde ditt navn. Komme ditt rike. Skje din vilje, som i himmelen, så og på jorden. Gi oss i dag vårt daglige brød. Og forlat oss vår skyld som vi og forlater våre skyldnere. Led oss ikke inn i fristelse, men fri oss fra det onde, oss alle, for evig og alltid. Amen». – Så skriver han om at dette som en gudstjeneste, er egentlig noe vi alle kan ta del i, for det handler om å gi hverandre livene våre. For da kan vi virkelig bety noe for hverandre, og hjelpe hverandre fremover. Og det er da det blir en gudstjeneste.

BANDET Tom Erik Hasselgård (gitar/vokal), Marianne Thoresen (vokal), Thomas Kjøniksen (gitar), Ole Kristian Delviken (munnsspill/trekkspill/vokal), Lars Martin Torp (bass), Kari Mette Torp (vokal), Frank Rune Johansen (trommer) og Alf Jørgen Eriksen (tangenter).

BEGEISTRET – Jeg synes det var kjemp flott! De har gjort et bra låtvalg med godt budskap, som passer inn i vår tid. Tekstene er fortsatt like aktuelle, selv om de er skrevet for lenge siden, sier Therese Grandahl, som er medlem i Fredrikstad Frikirke.

Barneleir på Fredtun

19.-21. mai braker det løs med barneleir på Fredtun. Brunlanes, Bærum og Oslo Østre frikirker samarbeider om å arrangere barneleir på Fredtun. -Påmeldingen er i gang og vi satser på rekordteltakelse. Leiren er for alle barn som går i 4. til 7. klasse. Dette er en tradisjonsrik leir som har vært arrangert i mange år. På leiren kan du oppleve akti-

viteter, bading, kiosk, spennende samlinger, kule ungdomsledere og møte nye venner. Her blir det mye moro, spennende aktiviteter og god undervisning om Jesus. Temaet i år er "Med Jesus på laget". Vi setter fokus på hvordan man kan ta med Jesus i hverdagen. Taler er pastor i Oslo Østre, Johan Valen-Sendstad, og undertegnede, sier leirsjef

Målretta barne- og ungdomsarbeid gir resultater

- Vi har hatt et målretta arbeid mot barn og ungdom i mange år som nå gir resultater, sier barne- og ungdomspastor Jens Pedersen i Fredrikstad Frikirke.

- Et godt barne- og ungdomsarbeid har gitt menigheten et godt rykte, og det var faktisk dette ryktet som gjorde at vi ble med i Fredrikstad Frikirke da vi selv kom til byen i 2006, forteller Pedersen. Den gangen var totalt antall medlemmer i lag og kor 206, i dag er det 479. Jens Pedersen er barne- og ungdomspastor i halv stilling og administrasjonsleder i tretti prosent stilling, med hovedansvar for å tilrettelegge for et godt barne- og ungdomsarbeid i menigheten. Han har et særlig stort engasjement for disippelgjøring, ledertrening og relasjonsbygging. Hans erfaring er at det er lettere for et stort ungdomsmiljø å tiltrekke seg flere ungdommer, og han er opptatt av å være fleksibel i møte med de unge. - Vi har en fasthet i innholdet, men er fleksible i formen. Også har vi mange dyktige ledere. Vi har om lag seksti frivillige medarbeidere, som trives og gjør en formidabel jobb, sier Pedersen.

NOE FOR ENHVER

For de yngste er søndagsskolen «Barnas Åpent Hus» og Fredrikstad Pre Soul Children populære samlinger, for de litt større barna og ungdommer opp til seksten år er det speider, Fredrikstad Soul Children og «Fredagsklubben» som gjelder. Annenhver fredag samles barn i 5. - 7. klasse på Fredagsklubben, til felles andakt, ulike ballspill, ishockey, biljard og brettspill. - Vi spiser litt sammen og én til to ganger i semesteret drar vi på tur til for eksempel Sarpsborg Bow-

ling, Klatring på grensen, Badeland eller Freiafabrikken, forteller Pedersen. «Tweensa» som er i aldersgruppen 5. - 8. klasse har sitt eget gudstjenestetilbud, der alle samles cirka tjue minutter ut i gudstjenesten på et eget «tweens-rom». Samlingen varer i cirka en time, der bibelquiz, konkurranser, bønn og Jesus står på programmet. De har sågar sin egen «kirkekafe», i form av brus og popcorn. Annenhver fredag møtes 30-50 ungdommer i ungdomsklubben «Cross» (fra ungdomsskolealder). - En klubbkveld består av konkurranser og quiz, god mat og drikke, andakt, lovsang, bønnevandring og godt fellesskap. Tenåringene reiser også på turer og deltar på weekender og leirer, som til Get Focused, Badeland, Liseberg og Skjærgårds, forteller Pedersen. Fredrikstad Frikirke har også et samarbeid med frikirkene i Greåker, Halden, Moss, Råde og Sarpsborg om lederkurs for ungdom. Kurset «Ung: Leder», som har fokus på personlig utvikling og vekst, varer et halvt år og ungdommene følges opp gjennom mentorsamtaler med en voksen. Hvert år kan inntil tre ungdommer fra hver menighet delta.

VARIERT KONFIRMANTOPPLEGG

Konfirmantarbeidet er en annen vesentlig del av ungdomssatsningen. I år er det tolv tenåring som står til konfirmasjon i Fredrikstad Frikirke. - Vi har hatt et mye høyere antall konfirmanter de siste årene. For å integrere konfirmanter som ikke har tilhørighet hos oss inviteres de med på «Cross», og en gang i halvåret har vi noe som heter «Connect». Da samles vi på omgang i de ulike frikirkene for å

GIVENDE Konfirmanter fra Fredrikstad Frikirke er hvert år på en diakonal reise til Latvia, hvor de handler inn mat og deler ut til fattige.

knytte relasjoner mellom ungdommene på tvers av Østfold, sier Pedersen. I tillegg har konfirmanter tre felles samlinger med konfirmanter fra de andre frikirkemenighetene i fylket: En leir på Oven leir- og konferansesenter, en «liksom-bryllupsfest» med fokus på kjærlighet og samliv og et besøk på krematoriet i Sarpsborg. - Vi har gjort dette i mange år, frikirkene i Østfold har et veldig godt samarbeid. På bryllupsfesten har vi anledning til å si noe om kjærlighet, forelskelse og trofasthet og rammene rundt dette, mens besøket på krematoriet blir den kontrastfylte møteplassen der vi kan snakke om livets avslutning og døden, som blir skjøvet bort i dagens vellykkede samfunn. Konfirmanter får se og ta på kisten, og vi snakker om hva Bibelen sier om døden og livet etter døden, forteller Pedersen. En tredagerstur til Latvias hovedstad Riga står også på programmet før konfirmasjonsdagen. I 2010 ble konfirmanterne spurt om dette var noe de kunne tenke seg å gjøre, og siden har det vært en fast del av undervisningen. - Det er en diakonal reise. Vi besøker menigheten i Vangashi, som driver et flott diakonalt arbeid. Konfirmanterne samler hvert år inn 20.000 kroner gjennom dugnad og vaffelsalg. Når vi kommer til Latvia handler de inn mat og deler ut til fattige. Denne turen har blitt en del av menighetens arbeid, som vi har en sterk identitet til, sier Pedersen.

To me

"Hva skjer i Trondheim Frikirke?". Det var overskriften fra en redegjørelse som kom fra tilsynsapparatet i høst, etter at det ble kjent at menigheten hadde interne konflikter. Fortsatt er det mange i Frikirke-Norge som lurer på hva som skjer i Trondheim. John Arne Gladsø, tilsynsmann i Nordre, er for tiden ansvarlig forstander i Trondheim Frikirke og prøver her å utdype noe mer.

Tekst **ANNE-KRISTINE BJØRGSVIK WIECEK**

En felles redegjørelse fra tilsynsapparatet (gjengitt nederst i saken) er utgangspunktet for det John Arne Gladsø sier. Man har ønsket å skape ro og ikke gå ut med informasjon som kan rippe opp i konfliktene.

Flere har gått ut av det som tidligere var Trondheim Frikirke og dannet et nytt fellesskap, som i desember formelt sett ble en egen menighet innen kirkesamfunnet. Menigheten heter Credo Frikirke Trondheim.

- Årsaken til splittelsen er forsiktig forklart i redegjørelsen. Forskjellig syn på ledelse/lederskap er det store bildet. Det er ikke bare to sider eller parter i denne konflikten. Om man skal være mer konkret vil det medføre at enkeltansikter blir synlige, og det har vi ønsket å unngå.

Ingen enkeltpersoner skal være nødt til å bære ansvaret for splittelsen. Det vil være en for tung byrde å bære.

- Jeg er av typen som ønsker å være konkret, men i dette tilfellet

Stor konferanse for kristne lærere til Norge

Gjermund Løyning (Oslo Østre) til Budbæreren. De har med seg et sterkt lederteam av voksneledere fra Brunlanes og Bærum. I tillegg kommer mange av deltakerne tilbake som hjelpeledere og ungdomsledere etter at de selv har vært deltakere tidligere. Påmelding skjer på www.barneleir.com

I slutten av mai avholdes den årlige europeiske EurECA-konferansen for kristne lærere for første gang i Norge. The European Educators' Christian Association (EurECA) er et nettverk som ønsker å støtte kristne lærere i hele spekteret av pedagogiske sammenhenger. EurECA-konferansen har vært arrangert årlig siden begynnelsen

av 1990-tallet.

Signe Sandsmark, som til daglig jobber som seniorrådgiver i Kristne Friskolors forbund (KFF), sitter i komiteen for årets EurECA-konferanse som for første gang holdes i Norge på Hurdal Verk Folkehøgskole i Kristi himmelfartshelgen. (Kpk)

Menigheter i Trondheim

vil det bli til last for enkeltmennesker, sier Gladsø til Budbæreren. Han presiserer at det har vært uenigheter over tid, som i fjor vår førte til splittelse.

– Vi har nå forsøkt å sette et punktum for det som en gang har vært. Dette er ikke for å dekke over realiteten, men for å kunne gå videre og bygge menighet. For at nye lederskap (på begge steder) skal få lov å jobbe fritt og tenke nytt, har vi satt et punktum for det kapittelet, for å kunne skrive et nytt. Det vil fortsatt være sår som skal pleies, og sorg som skal bearbeides. Mye av dette vil ta tid, sier Gladsø.

Tilsynsmannen kan imidlertid si noe om historien og noe om status for begge menigheter i dag.

– Konfliktene i Trondheim Frikirke førte til at de ansatte ble sykemeldt og eldsterådet gikk ut i permisjon i juni 2016. Presbyteriestyret ble da eldsteråd i Trondheim Frikirke. Bjørn Roger Stien var først ansvarlig forstander. Etter august gjorde vi av praktiske årsaker et bytte, slik at jeg gikk inn som ansvarlig forstander og Bjørn Roger

som eldste. Når tilsynsmenn går inn i menighetsledelse, er det et annet tilsynsområde som overtar tilsynet. Det er i dette tilfellet Søndre Presbyterie og tilsynsmann Arnfinn Østerberg, forteller Gladsø.

– Et administrasjonsråd og diakonrådet i Trondheim Frikirke overtok fra i fjor sommer den daglige ledelsen av menigheten. De har gjort en formidabel innsats i året som er gått. Vi fikk inn menighetsveileder Unni Westli fra Frikirketorget, og de som ønsket å plante en ny menighet fikk med seg menighetsplanter Øivind Augland fra Frikirketorget. Det har vært verdifullt for begge grupper, for å kunne se på veien videre, mener Gladsø.

Han har vært med på mange menighetsmøter i Trondheim Frikirke og det har vært åpne og gode samtaler og mange sår som trengs å bearbeides. – Dette går djupt inn på folk, sier han. Selv har Gladsø og familien tilhørt menigheten i ti år og han har mange venner i begge menighetene. – Det har lenge vært en åpen kultur i Trondheim Frikirke på å «si det som det er». Det er

bra, men også utfordrende om man ikke vurderer situasjonen man er i, mener han.

– Som ansvarlig forstander i Trondheim Frikirke har jeg nå læresamtaler med fire mulige eldste som vi håper vil bli ordinert på forsommeren. Da vil de bli den nye ledelsen, og jeg går ut som ansvarlig forstander, sier han.

Historien til Credo Frikirke Trondheim beskriver han slik: – En gruppe startet med husmøter fra i fjor sommer, og etterhvert ble de to tidligere pastorene i Trondheim Frikirke med der. De ble i høst såpass mange at de kunne leie lokale i Heimdal. I desember ble de formelt sett en ny menighet i Frikirken, Credo Frikirke Trondheim. Pastor er Bjørn Jellestad. Cirka femti medlemmer ble med på oppstarten, de fleste fra Trondheim Frikirke, sier Gladsø.

I denne menigheten har han fortsatt tilsyn, han har tilhørt Trondheim Frikirke i ti år selv og har mange venner, så han opplever tillit i begge menigheter. – Men for

ikke å ha altfor mange roller, har jeg også hatt med meg nestformann i Synoden, Arvid Hunemo.

Gladsø legger ikke skjul på at det har vært en krevende tid, men han håper det vil vise seg i framtiden at menighetene samlet sett blir flere og kommer styrket ut av dette.

John Arne Gladsø

Credo Frikirke ligger på Heimdal, som dekker sørlige bydeler av Trondheim, mens Trondheim Frikirke på Moholt dekker nord-østlige bydeler, så slik sett er det god plass for to menigheter.

Nå er det cirka 290 medlemmer med stemmerett i Trondheim. Noen nye har kommet til. Det har også Credo opplevd. De er per i dag cirka 60 medlemmer.

– Selv om denne saken har vært smertefull for mange, er vårt håp at vi skal få se at dette ble til noe godt, avslutter Gladsø.

Redegjørelse fra tilsynsapparatet:

Hva skjer i Trondheim Frikirke? Kjære alle med et forhold til Trondheim Frikirke!

Trondheim Frikirke gjennomgår nå sine største forandringer i menighetens 42-årige historie. Etter mange år med sterk vekst og et lederskap som har stått sammen om å bygge en stor menighet, er nå tiden kommet for et skifte. Dette betyr en endring i lederskapet i Trondheim Frikirke og etablering av en ny frikirkemenighet i Trondheim.

Hovedårsaken til at dette skjer nå, er ulike syn på hvordan menigheten skal ledes og hvem som skal lede den. Disse uenighetene er av en slik art at det blir vanske-

lig å bygge en felles menighet. Denne erkjennelsen har forårsaket dyp smerte og vil prege enkeltmennesker og fellesskap i tiden fremover. Likefullt mener vi det er mulig å stå sammen i et felleskirkelig samarbeid og som søstermenigheter i Frikirken. Saken handler ikke om hvem som har rett eller feil, men om ulike vurderinger og strategier.

Tilsynsorganet i Frikirken har vært med i problem- og konfliktløsningen i Trondheim Frikirke hele veien, og har fått god innsikt både i helheten og detaljene. Konklusjon og tilråding er klar og entydig: Å etablere en ny Frikirkemenighet i Trondheim, i tillegg til den nåværende menigheten.

Vi tror at dette også vil kunne gi ytterligere vekst, og bli til vel-signelse for byen. Med dette vil flere nådegaver komme i funk-

sjon, og vi vil stå enda sterkere rustet til å nå flere i Trondheim med evangeliet om Jesus Kristus. Det gleder oss at vi allerede merker engasjement og optimisme i begge menighetene.

Begge menighetene står overfor viktige prosesser når de nå skal velge eldsteråd og ansette medarbeidere. Frikirketorget og tilsynsorganet vil bistå begge menighetene i tiden fremover. Det er utarbeidet en veiledning for prosessen videre, der medlemmer i Trondheim Frikirke oppfordres til å ta aktivt del i ulike tjenester i menigheten, samtidig som de som ønsker det, fristilles til å bli med i den nye menigheten.

Ledere i begge menighetene oppfordres til å ivareta relasjoner og tale vel om hverandre og i alt søke å ta hverandres ord og

handlinger opp i de beste hensikter.

Til slutt vil vi minne om ordene i 1. Peter 3, 8 – 9: 8 Til slutt et ord til dere alle: Ha samme sinn, vis medfølelse og søskenkjærlighet, hjertelag og ydmykhet. 9 Gjengjeld ikke ondt med ondt eller hån med hån. Nei, vel-sign heller, for dere er kalt til å arve velsignelse.

Den Evangelisk Lutherske Frikirke, Oslo/Trondheim 15. september 2016

Unni Westli,
menighetsveileder
Øivind Augland,
veileder menighetsplanting
John Arne Gladsø,
tilsynsmann presbyteriet
Jarle Skullerud,
synodeformann

B E G N N E N

Sett hjemmene fri

Det som gis videre til neste generasjon er det som skjer i hjemmet. Plassen der mennesker hører hjemme og der mennesker lever på tvers av generasjonene, er uovertruffen for formildning av liv og lære. Aktiviteter som vi ellers tilfører er tilleggsimpulser. Gode opplegg kan ikke overta for hjemmets troverdighet. Det kristne hjemmet er alltid større enn kjernefamilien.

Det er tid for å la dette få større konsekvenser i hvordan vi oppmuntrer menighetslivet. Litt avhenging av hvor vi befinner oss i landet ser vi at den kristne kulturen ikke er rådende i nærmiljø og samfunn. I enkelte områder gir det fortsatt mening å snakke om kristne verdier som til en viss grad felles verdier. I størstedelen av Norge er postkristeligheten kommet minst en generasjon lenger og tidligere ti-

ders kristelighet synes som en fjern fortid.

Tyngdepunktet for den første generasjon kristne var i hjemmene. I hjemmene spiste de sammen og der brøt de brødet. Apostlenes Gjerninger tegner et portrett av den første generasjon kristne. De fire B'ene – bibel, bønnene, brorskap og brødsbrytelse, som vi har fra dette portrettet – hadde sitt tyngdepunkt i hjemmene. Der slo gudstjenestelivets puls varmt og multipliserende.

I vår tid er det store spenninger i teologi og lærespørsmål. Bibelen degraderes i møte med levd liv og selvsnekret lære, også i menighetsfellesskapene. Debatter går høyt om splittelse og vranglære. Utviklingen i de ulike kroker av det kirkelige landskapet går i samme retning. Storebror går foran og gjør innretninger i for-

hold til liv og lære som de fleste for to tiår siden ikke kunne tro var mulig. Men vi andre følger etter, det går bare litt saktere.

Jeg tror veien framover går gjennom å sette hjemmene fri. I dette ligger det noe helt enkelt og ukontroversielt. Det kristne hjemmet har alltid vært fram snakket i menigheten. Men det kristne hjemmet har ikke vært markert og frimodig gjort som menighetens tyngdepunkt.

Det er mange måter å se for seg hvordan denne lille reformasjonen kan skje. Utgangspunktet vil være forskjellig fra sted til sted. Jeg tenker at felles kjennetegn for en ny tid med bærekraftig menighetsliv vil handle om søskenrelasjoner mellom generasjonene, og Guds ord rikelig i bruk. Et enkelt måltid kan være en fin ramme for gudstjeneste-

liv, og sentralt vil brødsbrytelsen være. Det er min erfaring at brødsbrytelsen i små, organiske enheter mer enn noe annet fremmer søskenrelasjon på tvers av generasjoner og rikelig bibelbruk.

Derfor har at Kongsberg Frikirke foreslått for Synoden å bekrefte en normalordning der sakramentsforvaltningen kan oppmuntres i en slik ramme. I dag forutsettes det at de ordinerte selv forretter sakramentene. En unntaksordning som synoden vedtok i 2002 åpner for at andre kan forrette. Denne bør bekreftes som fast ordning ved at forfatteringen heretter sier at eldsterådets oppgave i denne sammenheng er å ha ansvar for forvaltningen av sakramentene.

Geir Øystein Andersen, Kongsberg

RESPEKT - AKSEPT

Situasjonen i Den norske kirke har ført til at Frikirkens tilsynsmenn i slutten av februar sendte en veiledning om ekteskapsinngåelse mellom to av samme kjønn til ledere i vår kirkes menigheter.

Budbæreren omtaler denne veiledning både i papirutgaven (nr.3 – 29. mars 17) og på sine nettsider. Debatten er i gang – og ikke mindre viktig: Det er nedsett en dialoggruppe med 8 medlemmer under ledelse av vår synodeformann, som etter hvert vil komme med en utdypende og klargjørende veiledning.

Det betyr at vi som kirke er inne i en viktig prosess, Det har allerede kommet flere innlegg i denne saken, som med all tydelighet viser at det også i vår kirke er store ulikheter i synet på likekjønnet "ekteskap".

Våre tilsynsmenns veiledning presiserer nødvendigheten av gode og åpne samtaler. Det sies mye bra om gjensidig respekt. Dette er viktig.

Men like viktig er det å

trekke de riktige slutninger. Hvilken vei vil disse samtalenene føre oss? Vil den gjensidige respekten føre til "mulige / "umulige kompromisser"?

Det er avgjørende viktig å skjelne mellom respekt og aksept.

Vi lever i et pluralistisk samfunn. I vårt land er det mennesker med vidt forskjellig overbevisning og ulike etiske holdninger. Hver enkelt av oss har frihet til å velge å mene og leve slik vi vil – så lenge vi beveger oss innen rammen av norsk lov. I vårt demokrati vedtas det blant annet lover for samliv som mange av oss ikke er enige i

Etter at Stortinget i 2008 vedtok en kjønnsnøytral ekteskapslov, har debatten også i "kristen Norge" engasjert dypt – ikke minst i Den norske kirke, med "klimaks" på siste kirkemøte.

Nå er diskusjonene i frikirken og de kristne organisasjonene i gang.

Hvordan makter vi "balansegangen" respekt - aksept?

Dette er et følsomt og smertefullt tema i mange menigheter, familier og fellesskap. Jo nærmere vil får spørsmålene inn på livet, jo vanskeligere kan det bli.

Selv har jeg, gjennom et langt liv - i tjeneste som pastor, synodeformann og sykehusprest - hatt samtaler med mennesker som har møtt disse utfordringene i eget og andres liv.

I disse samtalenene har jeg forsøkt å ha to "holdepunkter":

Respekt for deres liv og avgjørelser som har søkt min veiledning.

Det har vært viktig å formidle: Det er du/dere som skal leve ditt/deres liv. Det er ditt/deres valg. Det er du/dere som må ta ansvar. Jeg ønsker å være din venn og støtte om du velger annerledes enn det jeg anbefaler.

Ikke mindre viktig har det vært at min evne til medfølelse og omsorg med mennesker jeg samtaler med - ikke "overstyrer" det jeg ønsker å ha som basis for både forkynnelse og sjelesorg.

For noen måneder siden ble det utgitt et verdidokument om ekteskapet, barnet og Bibelen i møte med vår tids kjønnsnøytrale ideologi. EKTESKAPSERKLÆRING har bred støtte i det norske kristenfolk, og hele 32 kirkesamfunn og organisasjoner står sammen som utgivere av erklæringen.

Den Evangelisk Lutherske Frikirke står som nr. 4. etter Pinsebevegelsen, Normisjon og Misjonsambandet . . .

Erklæringen er kortfattet og lettlest, og gir svar på mange av de aktuelle spørsmål som er oppe til debatt. Den bør være tilgjengelig i alle våre menigheter og er å finne på nettet (www.morfarbarn.no)

Jeg anbefaler verdidokumentet til personlig studium og undervisning i våre menigheter.

Vår kirkes ledere har allerede støttet intensjonen og budskapet i erklæringen.

Sverre Jølstad, Kristiansand

Budbæreren er en arena for samtale og debatt i Frikirken. Kronikkene kommer inn under den vide overskriften

"Forum for frie frender".

Redaksjonen vil forbeholde seg retten til å forkorte leserbrev som overstiger 300 ord.

Frikirkens fremtid

I år 2000 gav synodestyret ut en veiledning til menighetene som heter: «*Etiske utfordringer – homofilt samliv*». Der står det blant annet:

«Den som utøver en homoseksuell livsstil, og forsvarer dette, lever i strid med Guds Ord. Den som gjennom forkynnelse, veiledning og sjelesorg forsvarer en slik praksis, lærer i strid med Guds Ord. Disse kan ikke brukes som forkynnere og/eller ledere i våre menigheter».

Videre står det: «Dette spørsmålet berører ... så grunnleggende forhold at det økumeniske samarbeidet kan bli svært vanskelig. I det økumeniske samarbeidet, lokalt, nasjonalt og internasjonalt, kan vi ikke anbefale former for aktiv gudstjenestelig medvirkning i fellesskap med kirkesamfunn, menigheter eller representanter fra disse, som offentlig forsvarer homofilt samliv».

I slutten av februar, dette året, sendte tilsynsmennene i Frikirken ut en ny veiledning til alle eldsterådene om hvordan de skal møte den nye læren i DNK. Jarle Skullerud sier i sitt intervju med Dagen 27.02. at Frikirken vil videreføre den linjen de la på 90 tallet. Det er bra. Utfordringen er at i den nye veiledningen etterlates det en rekke uklårheter.

Det sies nå i veiledningen at «på nasjonalt plan vil det økumeniske samarbeidet fortsette...» Betyr dette at det ikke er noen begrensninger i samværet med DNK i det økumeniske arbeidet fra ledelsens side som man anbefalte i 2000?

Det blir videre sagt at man ikke skal bruke dømmende og nedlatende ord. Det er rett og godt å bli minnet om. Men hva legger man i det, og hva betyr det i praksis? Jeg legger merke til at det brukes ord slik som «uenighet», «annet syn» og «annet standpunkt» om dem som står for denne nye lære. Er ikke det «snille» og ufarliggjørende ord om

en ny lære og et annet evangelium?

Det sies også i den nye veiledningen «Å samarbeide med kirker og personer som har en annen lære om ekteskap og likekjønnet samliv, er utfordrende. Dette gjelder særlig på områder der veiledning og undervisning er tema, blant annet i konfirmantundervisning, sjelesorg og åndelig veiledning». Betyr dette at man ikke avviser et samarbeid med dem som har en annen lære, men kun ser på det som utfordrende?

Utfordringen til Frikirken er at det ikke lenger bare handler om hvordan vi skal forholde oss til DNK. Frikirken har selv fått denne vranglæren dypt inn i sin midte. Det er i dag de som arbeider aktivt for at vi skal bevege oss mot Den Norske kirke og at denne debatten også må tas opp i Frikirken slik som i DNK. Det er flere eldste som går god for denne nye læren og det brukes forkynnere som står for denne læren.

De retningslinjene som er gitt fra synodestyret i år 2000 respekteres ikke, men neglisjeres av flere eldsteråd. I Frikirkens ledelse er man handlingslammet overfor dette. Man kan merke at de som står for denne læren allerede klarer å sette sitt preg og binde de som ønsker å stå på Guds ord, da man må ta hensyn til dem som har et annet syn. Nå skal denne lære møtes med respekt og ikke avvisning.

Apostelen Judas skriver i sitt brev kap.1,3ff: «*Men nå ser jeg meg tvunget til å sende dere noen formående ord om å kjempe for den tro som én gang for alle er overgitt til de hellige. For det har sneket seg inn visse folk blant dere, ugudelige mennesker som etter skriftene for lengst er bestemt til dom. De forvrenger vår Guds nåde så de kan leve et utsvevende liv, og fornektet vår eneste hersker og*

Herre, Jesus Kristus».

Dette er ord til vår tid. Her tales det klart om vranglæren. Judas vet hva som står på spill. Denne nye lære har forvrengt Guds nåde og velsigner det som Guds ord sier er synd. Denne nye lære har forkastet Jesu egne ord om ekteskapet, og det å forkaste noe av det Gud har sagt, advares det mot i Skriften. Til Saul sa Samuel: «*Du har forkastet Herrens ord, og Herren har forkastet deg*»(1Sam.15,26)

Frikirken har tidligere kalt synet på ekteskapet et bekjennelses spørsmål. Det er rett, for det dreier seg ikke om uenighet om et enkelt spørsmål, men om en ny lære. Denne nye lære har omdefinert flere sentrale læresetninger i vår kristne tro og bekjennelse.

Veiledningen som nå kommer fra vår ledelse er uten saltets kraft fordi den ikke taler klart. Den avviser ikke vranglæren og gir ikke tydelig veiledning til menighetene om hva de skal gjøre. Man balanserer ordbruket for å ta hensyn og ikke støtte de som står for denne lære.

At det har vært brukt fordømmende og hard ordbruk i kirken, er dessverre riktig. Men det er viktig å skjelve mellom dem som er svake i troen og trenger å bli møtt med kjærlighet, omsorg og nåde, og de som aktivt går imot det Guds ord sier. De blir aldri i Skriften møtt med nåde. De skal man tale til rette og deretter avvise hvis det ikke fører frem (Tit.3,10).

Veiledningen fra år 2000 gjør det klart at det er uakseptabelt at menigheter i DELF har eldste eller pastorer som står for denne læren. Men hva gjør man når dette ikke overholdes av menighetene? Her bør det komme klare retningslinjer som er utvetydige fra vår ledelse. Videre bør man være tydelig på at

man ikke skal samarbeide og ha åndeligfelleskap med dem som lærer og forsvarer denne nye læren. Det lærer vår Bibel klart og tydelig. «*Jeg formaner dere, brødre: Hold øye med dem som skaper splittelse og fører andre til fall ved å gå imot den lære dere har tatt imot. Hold dere unna dem... Med fine ord og talemåter forfører de mennesker som har et godtroende hjerte*». (Rom.16,17f)

Så vil mange si at dette er dømmende og harde ord. Men det er det ikke. Det er en nødvendig formaning fordi forførelsens kraft i denne nye lære er så stor. De som står for denne nye læren hevder at det ikke er kirkesplittende og at vi kan leve med uenigheten. Men slik taler alltid vranglæren. Den ufarliggjør og bagatelliserer. Vranglæren gir seg aldri ut for å være vranglære, men den sniker seg inn og forfører, ja, den forhekser oss, som Paulus sier til Galaterne(Gal.3,1).

Å stoppe denne forførelse som har kommet over DNK og som er på full fremmarsj i Frikirken er umulig for oss mennesker. Men for Gud er alt mulig. Men det kan kun skjje ved at vi er frimodige og tør å stå fast på hans ord.

Våre ledere trenger forbønn mer enn noen gang om at de må få mot, styrke og visdom til å klare å stå på Guds Ord og samtidig ta de avgjørelsene som må til for å bevare menighetene i vår kirke. Men det koster mer og mer. «*Alle som vil leve et gudfryktig liv i Kristus Jesus, skal bli forfulgt*», sier Paulus(2Tim.3,12). Den velsignede tid vi har hatt der man fritt kan tale Guds ord nesten uten motstand er forbi. I dag har det en pris å stå på hans ord.

Håkon Valen-Sendstad

OPPLEVELSESTUR
11.-17. JUNI
TIL ØLAND

Busstur og kortkurs ved Stavern Folkehøyskole. Overnatting i campinghytter på Øland. Lavpristur. Pris fra kr 3900,- Talere og ledere Jan Ivar Nilsen. Jan Tanggaard.

"lutter smil og glede....eller?"

30. MAI-1. JUNI

Påmelding inn 15. mai

Sensommerdager i Stavern-
for godt voksne.

Jan Gossner
Sigrun Lauvland Ek

21.-25. august.

"Sammen, sammen...amen!"

Harald Kaasa Hammer

Frikirkekvartetten

STAVERN

LAILA I ET LAND I SENTRALASIA

Han har en plan

Forrige torsdag hadde vi middag sammen med to av de unge troende i byen her vi bor. De kjente ikke hverandre, men hadde veldig lignende historier om hvordan de hadde kommet hit. Begge hadde foreldre som hadde kommet hit for å bli en del av menigheten her. Og begge hadde kommet svært motvillig og ikke vært glad over valget foreldrene hadde tatt. Men så hadde begge også opplevd at Gud hadde gitt dem store velsignelser av å være her, i form av mennesker de har blitt kjent med og nye ting de har lært. De oppsummerte med at Gud hadde kontrollen og at de var takknemlige for livet Han lar dem leve her. Vi har selv vært i denne byen nå i vel to måneder. Den første fasen hvor alt var spennende og nytt er over. Men ungdommenes vitnesbyrd ble til oppmuntring for meg. Jeg vet at Gud vil at vi skal bo her i denne perioden av livet vårt, og jeg vet at Han har en plan. Og så kan jeg glede meg til å forstå mer av årsaken til at vi bor her vi bor etterhvert som Han åpenbarer det for oss.

ET MUNTERT ØYEBLIKK

Mangt et godt og muntert øyeblikk inntreffer mellom mennesker. Budbæreren har en uhøytidelig stafett for å dele noen av disse med leserne våre. **Grethe Bjørnstad Ravneng** har levert følgende bidrag

Snurr film

Jeg holdt andakt for en flott gjeng med unger for noen år siden. Tanken var at jeg skulle børste støv av en gammel flanellograf. Jeg husket jo alle de fine bildene og fargene fra barndommen, og at flanellografen faktisk kunne bli en film for ungene. Dette skulle jeg fikse! Jeg valgte meg fortellingen om da Jesus stilte stormen, satt opp båten, disiplene, Jesus og bølgen, og startet slik jeg husket at min søndagsskolelærer gjorde. Og der skiltes våre veier. Jeg ble så ivrig, og jo ivrigere jeg ble, dess mer syntes jeg at ungene ble distraherete. Så jeg ga på enda mer, helt til jeg var ferdig. Da rekte en søt liten jente opp hånda og spurte: «Grethe, når har du tenkt å sette opp resten av bildene?» Det var da jeg forsto at flanellograf ikke var min sterkeste side. Jesus sto fortsatt i båten med bølgen som var meterhøye, mens fortellingen min var slutt.

Grethe Bjørnstad Ravneng
 utfordrer Gjermund Løyning

FAKTA:

Navn: Johan Nøkland Lund **Alder:** 21

Sivilstatus: Singel **Menighetstilhørighet:** Vågsbygd Frikirke

Virke: Ungdomsarbeider i Vågsbygd Frikirke

Takknemlig ungdomsarbeid

Takknemlig ungdomsarbeid
 Johan Nøkland Lund opplever å treffe reflekterte, spørrende og engasjerte ungdommer i jobben som ungdomsarbeider i Vågsbygd Frikirke. – Det lover veldig bra for videre arbeid, sier han.

- Hva gleder du deg mest over i arbeidet?
 - Det å se at det går opp et lys for ungdommene om hvem Jesus er. Vårt arbeid er jo å vinne mennesker for Jesus. Det gleder meg også at mange av ungdommene er reflekterte, spørrende og engasjerte. Det lover veldig bra for videre arbeid.

- Har du et favorittbibelord? Hva betyr det for deg?
 - Salme 37,4 er en favoritt: «Gled deg i Herren! Så skal han gi deg det ditt hjerte trakter etter». Vi har ofte lett for å klage, isteden for å takke! Livet er en gave, så hvordan skulle vi ikke da glede oss i Herren?

- Hva tenker du om Frikirkens motto «Sammen om oppdraget»?
 - Det er jeg veldig fan av. At vi alle sammen har et ansvar og at vi alle sammen må stå sammen om oppdraget. Det å spre evangeliet, fortelle mennesker om hvem Jesus er.

- Er det noe spesielt som opptar deg for tiden?
 - Jeg er en ganske travel fyr. Jeg kom nettopp kommet hjem fra en tidagers turne med Ansgar Gospel Choir, jeg studerer musikk og helse på Ansgar, jobber i Frikirken og i Blåkors, og jeg spiller i to band.

- Har du noen forbilder eller noen som særlig har vært til inspirasjon for deg som kristen?

- Jeg har sett opp til bestefar både i tro og lære, men jeg har bare ett forbilde, og det vil alltid være Jesus. Hvordan han

GIVENDE Johan Nøkland Lund er glad for å kunne jobbe med ungdom i Frikirken.

snakket med folk, hvordan han ordla seg. Han var og er fortsatt den beste retorikeren, og hvordan han så mennesker og møtte dem med en sånn kjærlighet ingen andre har. Han sa ting som vakte oppsikt. Målet mitt er å prøve å ligne mer på Jesus, hver dag.

- Hva liker du å gjøre på fritiden?
 - Jeg er jo veldig glad i musikk, så mye av fritiden min går med til musikk. Skriver litt egne låter, og er veldig glad i filmmusikk. Ellers sier jeg aldri nei til en god film, eller bare det å koble helt ut i en ganske så hektisk hverdag. Jeg er også veldig velsignet med gode venner og familie.